[343] بن على دعبلى، از احمد بن على خزاز، از ابى سهل دقاق، از عبد ا بن عبد الرزاق، از معمر، از زهرى، از عبيدا بن عبد ا بن عتبة بن مسعود، از ابن عباس آنرا آورده است. ونيز در كتاب سقيفه وفدك: 117 باسندش از فاطمه دختر امام حسين (عليه السلام) آمده، واز آن در كتاب كشف الغمه 1: 492 نقل مى كند. عمر رضا كحاله اين خطبه را در اعلام النساء 3: 1219 آورده است، واز آن در احقاق الحق 10: 306 نقل مى نمايد. احمد بن ابى طاهر بغدادي در بلاغات النساء: 19 باسندش از هارون بن مسلم بن سعدان، از حسن بن علوان از عوفي اين خطبه را آورده است. محقق كركي در نفحات اللاهوت: 124 قسمتي از خطبه را ازكتاب سقيفه نقل كرده است. ونيز در كتب ذيل به اين خطبه اشاره شده يا ذكر گرديده است: كشف الغمه 2: 147، شرح نهج البلاغه ابن ابى الحديد 16: 233، عوالم العلوم 11: 445، احقاق الحق 10: 306. 3 - اين خطبه را شيخ مفيد در امالي: 50، با سندش از محمد بن عمر جعابى، از عباس بن مغيره، از احمد بن منصور رمادي، از سعيد بن عفير، از ابن لهيعة، از خالد بن يزيد، از ابن ابى هلال، از مروان بن عثمان نقل مى كند. شيخ طبرسي در احتجاج: 51 آنرا آورده، واز آن در بحار 28: 205، عوالم العلوم 11: 595 آمده است. همچنين در الامامة والسياسة 1: 12، اعيان الشيعة 2: 463، اعلام النساء 4: 114، كوكب الدرى 1: 192 ذكر شده است. _____